

ಮಟ್ಟ ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಅಳುಹಮರ್ಗೆ ಚಚೋ ಮೂಲಕ ಮನೆ ಕಾರು ಮತ್ತು ಬಬ್ಬ ಜೈವರನನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಬಬ್ಬ ಕೈಸ್ತ ಗುರುಗಳ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನನಗೆ ಹೋಮ್ಯಾಸಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಇಂಡಿಯನ್ ಇಂಪರ್ಎಂಬ್ರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಟಿಚರ್ ನೊಕರಿ ಕ್ಷಿತಿ; ಇಲ್ಲಿ ಸಿಟಿಪ್ ಪರ್ಕುಮದಂತೆ ಬೋಥಸಲಾಗುತ್ತತ್ತು. ನಾನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಟಿಚರ್ ಎಂದು ನೇಮಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದರೆ ನಾನು ಇನ್ನಿತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಬೋಥಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನನ್ನ ಪಾಠವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಅವರ ಸ್ಥಿರಿಯ ಟಿಚರ್ ಎಂದು ಹೇಸರುವಾಸಿಯಾದೆ ಎಲ್ಲರೂ, ‘ನ್ನಾನಿ ಟಿಚರ್ ಬೇಕು... ನ್ನಾನಿ ಟಿಚರ್ ಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ನನ್ನೊಳಗೆ ಒಂದು ವಿಧದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೇ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿತು. ನನ್ನ ನಿಜ ಜಿವನದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶಗದ ಜಿವನ ಸಹ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನಾನೂ ಸಹ ಜಗತ್ತಿನ ನೊಕರವರ್ಗದವರ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದೆ.

‘ಆತ್ಮವಿಭರತೆ ತಂಬಾ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಜಿವನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ, ಏನಾಗುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.’

‘ಪಾಲ್, ನಿವು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದಿರಿ... ಜಿವನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಭರತೆ ತಂಬಾ ಅವಶ್ಯಕ. ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅಶ್ವಯಿಸದೆ ಆತ್ಮವಿಭರ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಬೇಕು. ಆತ್ಮಸಹಾಯವೇ ಜಿವನದ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ಆದರೂ ಜಿವನದ ಮೂಲ ನಾವು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಿಂತುವೆ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ಜಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಆಪ್ತಿಕಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೇ.’

‘ಸರಿ.’

ನಾವು ಹೋಸ ಹೋಸ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳನ್ನು ಭೇದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಹೋಸಹೋಸ ಸಂಗತಿಗಳು ಫಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೋಸಹೋಸ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಬೇಕಿದ್ದವು. ಅಪರಿಚಿತರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆಪ್ತಿಕಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಿತ್ತಿಕ್ಕೆ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ನಾನು ರಿತಿಯ ವಸ್ತುಗಳು, ನಾನಾ ವಿಧದ ಜನರು, ಹೋಸ ಜಿವನ... ಕಪ್ಪಬಿಳಿಯರ ನಡುವೆ ಸಿಲುಕ್ಕಿದ್ದ ನಾವು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೆದರಿದ್ದೆವು, ಆಶ್ಯಯಗೊಂಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಶೈಪ್ಪುವೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆವು. ಆಪ್ತಿಕಾದ ಇತಿಹಾಸ, ಆಪ್ತಿಕಾದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಕುರುಪ ಮತ್ತು ಅಸಂಭದ್ಧತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿತ್ವ. ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಗರ ಹೋಮ್ಯಾಸಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಮೇಲ್ಮೈಸಿದ್ದವು. ಬ್ರಿಟಿಷ್, ಏವ್ಯಾ, ಅರಬೀ, ಓಮಾನಿಸ್, ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಚೈನಿ ಅನಿವಾಸಿಯರು ಈ ನಗರದ ವಾಸ್ತುಕಲೆ ಮತ್ತು ವೃಜಿಸಣಿಗಳನ್ನು ಸಮ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರು.

ನಾವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾದುತ್ತಿದ್ದೇವು.

ಚೋನ್‌ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಚೈನೆಸ್ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು, ನ್ನಾಲ್ಲಿ ಸಿನ್‌ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಲಿವುಡ್ ಮತ್ತು ಬಾಲಿವುಡ್ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ನ್ನಾಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಡ್ಜ್ ದಾಟುವಾಗ ಫೋಟೋ ತೆಗುಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಿರಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮೂಲಿನ ಹೋಲ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೀಲ್‌ಟ್‌ಟೊನಿನ ಸುಗಂಧಿತ ಮಸಾಲೆಗಳ ಕಂಪ್ಯೂಟರಾಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಇಂವಿಲ್‌ದಿಫಿಲ್‌ದಿಫಿಲ್‌ದಿಫಿಲ್‌ದಿಫಿಲ್‌ದಿಫಿಲ್‌ದಿಫಿಲ್‌ದೇವು.

‘ಮಸಾಲೆಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಮ್ಮ ಬಿದ್ದಿವೆ... ಕೆಳದ ಬಾರಿ ಹೊಂದ ಪ್ರೈಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಒವನ್ ಸಹ ಮಾಡಿಲ್ಲ’ ಅಬ್ಬಾಹಮ್ ಸಿದ್ದಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಪ ಮೋಹದಿಂದ ತಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಸಾಲೆಗಳ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಬೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಜನಭರತ ರೇವುಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಕೋನ್‌ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ನಗರದಿಂದ ಹೋಗಿದ್ದ, ವಸ್ತುಜೀವಿಗಳ ಪಾಕ್‌ನೆಂಲ್ ಸಫಾರಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಹೋಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಗ್ವತೇಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ಮಾನವನ ನೆಲ್ಗಳನ್ನು ತಡವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವೈದ್ಯತೆ, ಪರಿವರ್ತನ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಯಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವು.

ಆಪ್ತಿಕಾದ ವೃಜಿಸಣಗಳಾದ ಉಗಾಲಿ, ವಾಲಿ, ಪುಲಾವ್... ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಬಡಕನ ಭಾಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಕೆಲವೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೆಟ್‌ಪರ್ಕ್ ನೆಲ್ಗೊಂಡಿತು; ಅವಳಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಬ್ಲೇ. ಕೆಲವು ಭಾರತೀಯರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಕಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಇಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಾಹಮ್ ನಾವಾಪ-ಅತ್ಯೆ ಇದ್ದರು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವು, ಆಗ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಮಿತ್ರರಿಂದ್ಲು. ಹೀಗಾಗೆ ಅವರು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕುಮೇಣ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬೇರಾರಿದಾಗ, ಜನರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗೆಳಿತನ ಚಿಗುರಿತು, ಮಾಪ-ಅತ್ಯೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು, ತದನಿರ್ಯ ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಅರ್ಥಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಮೂರನೆ ಗುಂಪು ಚಚೋಗ್ ಸಂಬಂಧಿದಿವರಾಗಿದ್ದರು. ಫಾದರ್ ದಿಸೋಚಾ, ಅವರ ಆಪ್ತಿಕ್‌ನೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಗ್ರೇಡ್‌ರಿಯಾ ನಮಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿದ್ದರು. ಚಚೋಗ್ ಬರುವ ಯಾವತೀಯರಾದ ರೋಚ್, ಮಹಿಂ, ಬೆಲಿಂಡಾ, ಮಾಯಾ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯರಾದರು. ರವಿ ಹೆಸರಿನ ಯುವ ಫಾದರಿಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ರವಿ ಹೋಮ್ಯಾಸಾದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಚಚೋನ್‌ಲ್ಲಿ ಪಾದರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿ ಸ್ನೇಹಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಜೀನಿಯಳಾಗಿದ್ದ ಕು. ರವಿಯ ಅಜ್ಞತೆಯಿನಿಂದ ಹೋಗಿ ಸಿಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಸಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದದ್ದು.

ಆಗಿದ್ದರು. ರವಿ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸಿಗಪುರದವರಾಗಿದ್ದರು, ಇವರ ಜೋಡಿ ಆದರ್ಶವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜೋಡಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಬ್ಬ ಪ್ರಕೃತಿದ್ದ. ರವಿ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿ ನಮ್ಮ ವಿಭಿನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದರು.

ನಾನು ಅಧ್ಯಾಪಕಿ, ನನ್ನ ಪತಿ ಮಿಶನರಿ, ಬಬ್ಬ ಸುಂದರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ... ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಮನವ್ಯಾಸಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ತಾನೇ ಬೇಕು! ಹಾಂ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿವೇರಾ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಜಾತಿಗಳಿದ್ದವು. ಹಸುರು, ಸ್ನೇಟ್, ಹಸುರು-ಸ್ನೇಟ್ ಹಿಂಗೆ... ಅನೇಕ ಪ್ರಜಾತಿಗಳ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಗಾಡನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇಕಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಸಹ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತೆ ಚಚೋನ್ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಬೀಳಿ ಮರಳು ಮತ್ತು ನೀಲಿ ನೀರು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಚಚೋನ್ ವಿಶಾಲ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಕೆಲ್ ಸೋಕ್‌ವಾಗಿದ್ದು, ತಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು; ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಚಂಕಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಲಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಳುಪುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಕೇರಳದಂತೆಯೇ ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಬೆಗ್ಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೋರ ದುರದ್ವಷ್ಟ, ಅಬ್ಬಾಹಮ್ ಇಲ್ಲಿ ಸಹ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಂಟ್‌ನ್ಯಾನ್‌ನಾವನಲ್ಲಾ ಚಚೋನಲ್ಲಿ ಫಾದರಿಯಾದ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪ-ಬಂಡಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಬೆತ್ತು ಲೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆ ಜೊರು ಚಂರಾಯಿತು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಾಢ ವಿಷಾದ ಆವರಿಸಿತು. ಕಳ್ಳುಗಳು ತಂಬಿ ಬಂದವು. ಅಬ್ಬಾಹಮ್ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಇಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಕೇರಳದಂತೆಯೇ ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಬೆಗ್ಗಿತ್ತು.

ಹೋಸ ಹೋಸ ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಅಬ್ಬಾಹಮ್ ನಾವ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಲ್ಯೋಂಗಿಕ ಆಪ್ತಿಕ್ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನ ಚಚೋನ್ ಬಬ್ಬ ನಾನುನೊಂದಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು.

‘ಹಾಲೀಲುಯಿಯಾ! ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು?’

‘ಅಳು ನನ್ನ ದುರದ್ವಷ್ಟ ದೂರವಿರುತ್ತಿದ್ದಳು, ನನ್ನ ದುರ ಬಂದಾಗ ಗಾಬರಿಸೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.’

‘ಸಂದೇಹಪಡಲು ಈ ಕಾರಣ ಸಾಲದು.’
‘ಪಾಲ್, ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ವೃಕ್ಷಪಡಿಸಲಾರೆವು, ಆದರೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬ್ಲೇವು, ಅನುಭವಿಸಬ್ಲೇವು. ಅವಳ ಹಾಬಿಲ್ಯಾಸಾದ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಅವಳ ನಡುವೆರೆವಣಿಕ್‌ದ್ವಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬಂತು.’